

РЕШЕНИЕ

№ 650

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7462** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Кмета на СО с процесуален представител юрк.Ц. против Решение № 20117002 от 17.05.2021г по НАХД № 7682/2018г на СРС, НО, 16-ти състав, с което е отменено НП № 321301/13.10.2017г. на Зам.Кмета на СО, с което на основание чл. 35 ал.7 т.1 от НРУПОГТТСО, за нарушение по чл. 18 т.1 б. "а", "б" и "в" и чл. 35 ал.1 вр. чл. 34 ал.3 от НРУПОГТТСО, на М. М. Л. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200лв.

В касационната жалба се сочи, че решението на СРС е материално незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени проц.нарушения, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП, но вземайки предвид, че е последвала по-благоприятна норма/сега размерът на глобата е 50лв/. Соочи се, че съгл. практиката на СРС и АССГ, ЗавтП не е приложим за трамваен, тролейбусен и метро-транспорт на територията на СО/а само за автобусен/, като следва да се приложат разпоредбите на самата НРУПОГТТСО. Освен това, към датата на АУАН, ЗавтП предвижда правомощия на общ.съвети да приемат наредби, като не е налице противоречие между Наредбата на СО и ЗавтП/каквато според СРС има/. В съд.заседание не изпраща представител.

Ответникът М. М. Л., оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Прокурорът при СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. СРС е проверил допустимостта на въззивната жалба, както и НП, респ. АУАН- относно тяхната процесуална и материална законосъобразност, компетентността на актосъставителя и на АНО и спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

В производството пред СРС е установено, че на 29. 09. 2017 г. след проверка от контролори по редовността на пътниците при [фирма], извършена в автобус № 94 в района на хотел "X." на А. Ц. бил съставен АУАН с посочена правна квалификация по чл. 18, т.1, б. "а", б. "б" и б. "в" вр. чл. 34, ал.3 вр. чл. 35, ал.1 НРУПОГТТСО за това, че 29. 09. 2017 г. в 19.40 часа в [населено място] е пътувала в автобус № 76 с инвентарен № 3117 към Бизнес парк Район младост след спирка [жилищен адрес] младост 2 пътува без редовен превозен документ, като е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролорите. Така съставен още на мястото на проверката, актът бил предявен на Л., която го подписал без да изложи възражение.

Въз основа на АУАН било издадено НП № 321301 от 13.10. 2017г., с което на М. М. Л. на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 НРУПОГТТСО е наложено административно наказание "глоба", в размер 200 /двеста/ лева за нарушението, окончателно описано в обстоятелствената част на постановлението от фактическа страна като пътуване в автобуса без редовен превозен документ, а от правна - посочено като такова по чл. 18, т. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 във вр. с чл. 35, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

С обжалваното решение районният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че при неговото издаване са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на санкционираното лице.

Настоящият съдебен състав напълно споделя доводите на районния съд, като приема, че в АУАН и НП не са съставени в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН не е записан пълният словесен израз на съответстващата на извършеното нарушение правна квалификация. Направено е единствено отбелязване "без редовен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване". Не е уточнено какъв вид е документът, тъй като чл. 22, ал. 1 от Наредбата уточнява, че превозни документи са картите за еднократно пътуване и абонаментните карти. Не е конкретизиран и изразът "без редовен документ", а именно - дали изобщо липсва превозен документ, или пък е налице невалиден такъв /с изтекъл срок на годност, вече перфориран за друго превозно средство/ или същият не е предоставен на контролните органи.

В чл. 18, т. 1 от НРУПОГТТСО /отм./ са предвидени задължения за пътниците, както следва: а/ да притежават редовен превозен документ до слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б/ да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване;в)при

констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение. По този начин не става ясно наложеното наказание за кое от трите нарушения е наложено – че лицето не е притежавало превозен документ /б. „а“/, че не го е представило на контролните органи /б. „б“/ или че не е предоставило на контролните органи лична карта/ личен паспорт за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, след като е констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта /б. „в“/.

Така формулирано, е налице неяснота на административното обвинение. Не е посочено нито в АУАН, нито в НП именно коя хипотеза на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ от Наредбата е нарушена. Неконкретизирането на правната норма, регламентираща определено правило за поведение, нарушено от наказаното лице, в настоящия случай е от категорията на съществени процесуални нарушения, тъй като лишава санкционираното лице от възможността да разбере в какво точно се обвинява и правилно да организира защитата си. Административнонаказателна отговорност не може да се обосновава по тълкувателен път.

Като е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, районният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд - София град, X. – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20117002 от 17.05.2021г. по НАХД № 7682/2018г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.